

תת"ע 12983/02/19 - מדינת ישראל נגד חנאניא יעקב

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 12983-02-19 מדינת ישראל נ' חנאניא יעקב

לפני כבוד השופט אלעד שור
המאשימה:
מדינת ישראל
נגד

הנאשמים:
חנאניא יעקב

החלטה

1. בפניי בקשת ההגנה לצוות על אוצר המדינה תשלום הוצאות הגנת המבקש, הוצאות נלוות ופיצוי בגין עגמת הנפש אשר למבקש כתוצאה מהגשת האישום נגדו וחזרת המשיבה ממנו.
- רקע עובדתי:**
2. כנגד המבקש הוגש כתב אישום בגין נהיגה בשכרות, **זאת אך ורק בשל טעות בגילו של המבקש**. עם היוודע הטעות ה המשיבה מכתב האישום והמבקש זוכה. השאלה שתידון בהחלטה זו היא האם המבקש זכאי להחזר הוצאות שנגרמו לו לרבות עו"ד ופיצוי בגין עגמת נפש.
3. על פי עובדות כתב האישום ביום 28/12/18 בשעה 2:43 נעצר המבקש עת נהג ברכבו והתבקש לתת בדיקה לגילוי אל בגופו, על פי עובדות כתב האישום הבדיקה הראתה כי בגופו של המבקש אותרו 239 מיקרוגרם אלקוהול בליטר אחד של אויר תקנה 169 (א) לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961, קובעת כי מי שבגופו נמצא ריכוז אלקוהול של 240 מיק' בליטר אחד ש נשוף ייחשב כשיכור, בהמשך בפרשת עוזרי נקבעה ההלכה לפיה סף האכיפה הפסיקתי יעמוד על 290 מיק' וכך פועלת המשיג ומגישה כתבי אישום כאשר סף האכיפה הנו 290 מיק' אלקוהול.
4. כאמור בבדיקה אשר נערכה למבקש אותרו 239 מיק' אלקוהול דהיינו נמוך אף מהסף הקבוע על פי תקנה 169 (א) 1 התעבורה. ברם, כנגד המבקש הוגש כתב אישום בגין נהיגה בשכרות לפי סעיף 64ב (א) (3א') (ב) לפקודת התעבורה (נוסח ח ציטוט):
- "(3א') אחד המנויים להלן שלפי דגימת נשיפה, בגופו מצוי אלקוהול בריכוז העולה על 50 מיקרוגרם אלקוהול בל נשוף, או לפי דגימת דם - בריכוז העולה על 10 מיליגרם אלקוהול ב-100 מיליליטר דם:**
- (א) נהג חדש;
- (ב) נהג שטרם מלאו לו 24 שנים;
- (ג) נהג בעת נהיגה ברכב מסחרי או ברכב עבודה שמשקלם הכולל המותר לפי רישיון הרכב עולה על 3,500 קילוגרם;
- (ד) נהג בעת נהיגה ברכב ציבורי;"
- קרי, המחוקק קבע כי קיימות מספר אוכלוסיות של נהגים אשר לגביהם סף האכיפה יהיה שונה מהרגיל ויעמוד על 50 מיק' אל 290 מיק' כאמור לעיל כאשר בעניינו של המבקש יוחסה לו העבירה לפי סעיף קטן ב', דהיינו נהג שטרם מלאו לו 24 שנים.
5. המבקש כפר באשמה, ביום 20/5/19 הודיעה המשיבה בפתח הדיון כי היא חוזרת בה מן האישום לפי סעיף 94 א' לחוק הפלילי מכיוון שהחזרה מהאישום נעשתה לאחר מתן התשובה לאישום ביהמ"ש הורה על זיכוי של המבקש.
6. מתברר, כאמור, כי הסיבה בעטיה חזרה בה המשיבה מהאישום הנה היותו של המבקש, ביום האירוע, מעל גיל 24, קר האכיפה הרלוונטי לגביו הנו 290 מיק' אלקוהול ולא 50 כפי שסברה המשיבה. כאמור, הכמות אשר נמדדה בגופו של המבקש של אויר נשוף עמדה על 239 מיקרוגרם אלקוהול.
- דין והכרעה:**
7. הבקשה לחיוב המדינה בהוצאות מושתת על סעיף 80 לחוק העונשין, תשל"ז-1977:
- "משפט שנפתח שלא דרך קובלנה וראיה ביהמ"ש שפוטשלא היה יסוד להאשמה, או שראיה נסיבות אחרות המצדיקות זאת, רשאי הוא לצוות כי אוצר המדינה ישלם לנאשם הוצאות הגנתו ופיצוי על מעצרו ואומאסרובשלאשמה שממנה זוכה, אובשלאישום שבטל לפי סעיף 94(ב) לחוקסדרהדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 בסכום שייראה לביהמ"ש שפוטש ממנה לקובל רשאי ביהמ"ש שפוטש להטיל על הקובל תשלום כאמור."**
- השאלות עליהן יש להשיב: הראשונה, האם היה יסוד לאשמה והשאלה השנייה, במידה והיה יסוד לאשמה, הנה האם קיימות נ המצדיקות פיצוי זאת על אף שהיה יסוד, כאמור.
8. לדידי במקרה דנן אין בית המשפט נדרש כלל לשאלה השנייה שכן במקרה שלפניי לא היה כלל יסוד לאשמה, מדובר בכתב אישום אשר בנקל ניתן היה למנוע את הגשתו שכן לא ברור על בסיס מה קבע השוטר בשטח את ג המבקש, שנית רישיונו של המבקש נפסל בפסילה מנהלית לתקופה של 30 יום בסמוך לאירוע על ידי קצין משטרה, אשר חלק, טרם מתן ההחלטה הנה לבדוק כי קיימות ראיות לכאורה להגשת האישום ובשלישית טרם חתם התובע והגיש את האישום ראוי בדיקת דיות הראיות בתיק היה שם ליבו אל המחדל ומביא בכך לסיום ההליך.
9. עוד יש לציין כי סעיף 85 לחוק סדר הדין הפלילי קובע כי כתב אישום צריך שיכיל את תיאור העובדות המהוות עבירה, במקר עובדת היות המבקש מתחת לגיל 24 (מה שלא היה נכון) כלל לא באה לידי ביטוי בעובדות, כך שהנאשם לא יכול היה לדעת ע הוכנס בגדר סעיף סעיף 64ב (א) (3א') (ב) לפקודת התעבורה, ולפיכך גם לא כפר בעובדה זו כפי שסבורה הייתה המאשימה, שהיה עליו לעשות.
10. כאמור, טרם הוגש כתב האישום, מספר גורמים שהיו אמורים להבחין בטעות לא הבחינו בה ומשכך הרי שבמחדלם זה הבי שהנאשם נאלץ לאבד את רישיונו במסגרת הפסילה המנהלית למשך 30 יום ובהמשך לשכור שירותי עורך דין שכן מדובר בכתב חמור בתעבורה.

11. בע"פ 4466/98 **דבש נ' מדינת ישראל**, עמד כבוד השופט מ' חשין על האינטרסים העומדים בבסיס סעיף 80 לחוק סדר הדין הפלילי, ובין היתר כתב כדלקמן:

" ליישומו של צדק במשפט. אחד מן החשובים בעקרונות אלה הוא העיקרון של השבת מצב הדברים לקדמתו - *restitutio in integrum* בלשוננו של המשפט הרומי. עקרון ההשבה לקדמות עיקרון שליט הוא במשפט הפרטי במקרים שבהם מתחוללת הפרת איזון שהמשפט רואה בה הפרת איזון הראויה להתערבותו של המשפט. כך בדיני נזיקין וכך בדיני חוזים, בדיני עשיית עושר ולא במשפט, בדיני הקניין ועוד. אכן, דרכי יישומו של העיקרון שונות הן בענפי משפט שונים - כך, למשל, לא הרי יישום עקרון ההשבה לקדמות בדיני נזיקין כהרי יישומו בדיני חוזים - ואולם, עקרון-האב אותו עיקרון הוא. המשפט יעשה כמיטבו להשיב מצב לקדמתו בעין; בהיעדר יכולת להשיב מצב לקדמתו בעין יעשה המשפט להשבת מצב לקדמתו קרוב ככל-הניתן להשבה בעין (*cy-près*), ובהיעדר יכולת לעשות אפילו כך, ישמש הסולבנט האוניברסלי - הכסף - תחליף להשבת המצב לקדמתו. כך היה מקדמת דנא; כך בימינו-שלנו אף-הם. "

הנה כי כן במצב דברים זה אכן יש מקום להשיב את מצבו של המבקש לקדמותו, שלא כמו אדם שנעצר וחירותו נשללת ממנו, מהמבקש נשללה היכולת לנהוג למשך 30 ימים במהלכם עשה המבקש שימוש בתחבורה ציבורית זאת למד בית המשפט מצילום החשבוניות אשר צורפו לתיק, גם שכר טרחתו של בא כוחו היה נחסך מהמבקש אלמלא הטעות בהגשת האישום.

12. ברם, אינני סבור כי יש לפצות את המבקש מעבר לנזקיו אלו שכן המבקש לא הציג או טען בפני ביהמ"ש בגין נזקים נוספים אשר נגרמו לו.

13. לאור כל האמור, ולאור המסמכים בדבר ההוצאות אשר נגרמו למבקש המסתכמים בסך של ₪ 1433 נסיעות ושכר טרחת עו"ד בסך של ₪ 9360 יושבו אלו למבקש על ידי אוצר המדינה, קרי סה"כ ₪ 10,793

ניתנה היום, כ"ג סיוון תשע"ט, 26 יוני 2019, בהעדר הצדדים.